

NEJAT GÖYÜNÇ

1958_2, 2 Mayıs 1958 (3.5.1958 ile mükerrer)

NEJAT GÖYÜNÇ

1958_3, 6 Mart 1958

Arolsen

Çok Muhterem Hocam,

Mektubunuzu aldım. Her zaman bana karşı göstermiş olduğunuz yakın alakadan dolayı size minnettarım.

Burada üzerinde çalışmak istediğim mevzu hususunda sizden de teşvik görmek beni ziyadesi ile sevindirdi. Bu cesaretle de geçen hafta Cuma gün Göttingen'e giderek Profesör Schramm ile görüştim. Kendisine İstanbul'da neler okuduğum, burada ne üzerinde çalışmak arzusunda olduğum, İstanbul'da iken iki sene Başvekâlet Arşivi'nde çalıştığım hakkında malumat verdim. Kendisinin İstanbul'a da bu sene gittiğini bildiğim için sizin, Cavit ve Cemal Beylerin talebeniz olduğumu da söyledim. Bir defa da Profesör Heinz ile görüşmem lazım geldiği, Arapça ve Farsça veya Latince öğrenmem lazım geldiğini söyledi. Ben de zaten elimde burada doktoramı yapmak için hükümetin dört sene müsaadesi olduğunu düşünerek Almancanın yanında Arapça ve Farsça veya Latinceden birisini öğrenmeyi evvelden aklıma koymuştum. Mayısta gidince herhalde bunlardan birisine başlayacağım.

Yalnız tereddüt ettiğim husus şu: İstanbul'a geldikten sonra uzun müddet arşivde çalışmam lazım. Buradaki çalışmalarımı itmam için. Eski vesikaların bazıları kuvvetli bir Osmanlıca ile oluyor. Lakin Arapça ve Farsça bilinmesi gereken vesikalar da var. Bunu düşünerek Arapça ve Farsça mı öğreneyim; yoksa kuvvetli bir Osmanlıca ile iktifa edip -Hatta Farsça da öğrenebilirim- Latince mi öğreneyim. O takdirde de Garba bir pencere daha açmış olurum. Bu hususta karar veremedim.

Buradaki ilk Almanca kursum çok başarılı oldu, Allaha şükür... Hem pekiyi derece ile kurs diploması aldım, hem de sınıf birincisi olduğum için büyükçe bir de kitap hediye ettiler, okuldan: Grimm Kardeşlerin masalları.

Şimdi iki gündür ikinci kursa başladık. Gayret benden, Tevfik Allahtan...

Mektubuma son verirken küçüklerin gözlerinden, sizin ve hanımefendinin ellerinden öper, en derin sevgi, şükran ve hürmetlerimi arz ederim, sevgili hocam...

Nejat Göyünç

12 Mart 1958

Arolsen

Çok Muhterem, Sevgili Hocam,

Mektubunuzu bugün aldım. Size pek ufak bir hizmette bulunmak imkânına nâil olmak ziyadesiyle beni memnun etti.

Birazdan öğle teneffüsünden istifade ile yazdığım bu kısa mektubu postaya verirken mezkûr adrese de 6 Mark gönderip havale kuponunu da size yollayacağım.

Bu hafta yeni kursta ikinci haftamız. İlk kursta bir hayli gramer öğrenmiştik. Bu kursta daha ziyade bizleri konuşturmaya, evvelce öğrendiğimiz kaideleri kullandırmaya, yeni kelimeler öğretmeye gayret ediyor, hocamız. Bu sebeple de pek çok faydalanıyorum.

Haftada iki defa de beşer dakika konuşmamız lazım. Ben, hocalığın verdiği alışkanlıkla olsa gerek, konuşacak mevzu bulmakta sıkıntı çekmiyorum.

Sınıfımızdan bu defa benimle beraber on iki talebe var. Beşı yeni arkadaşlar. Yedimiz geçen kurstan gelmeyiz... Dört Arap, bir İspanyol, bir Fransız, bir Siyamlı, bir Perusi (Peru), üç Yunanlı, bir de ben.

Size yeni mektup göndermiş olduğum için bu sefer kısa keseceğim. Bilvesile en derin sevgi ve hürmetlerimle ellerinizden öperim. Ayrıca hanımefendiye de en derin hürmetlerimi arz ile küçüklerin gözlerinden öperim, efendim. Sağ olun!...

Nejat Göyünç